

stemmelse ogsaa i Oktober Maaned vilde fremkalde, tør det antages, at en nærmere begrænset Tilladelse til Fangst til Udklækningsbrug vil være en Lettelse og kan forsvares, naar en vis Del af Fangsten anvendes til Fordel for disse Vande. Naar Udtagelsen af de for Gudenaåen forbeholdte Fisk væsentligst finder Sted blandt Laksene, som tilmed af Udklækningsanstalterne, paa Grund af, at de ikke egne sig for Damkultur, ere mindre attraaede og derfor langt fra betales med saa betydelige Priser som gydefærdige Ørreder, vil man herved opnaa, at Laksebestandens Formerelse vil kunne fremmes i en stærkere Grad end det hidtil har været muligt, om end foreløbig væsentligst ad kunstig Vej.

At man paa denne Maade, o: naar den kunstige Udklækning kan foregaa efter stor Maalestok i Forbindelse med Nedfaldsfiskenes Fredning, kan opnaa at udvikle Laksefiskeriet i disse Vande, tør ikke betvivles, men først naar Bestanden er bleven saa stor, at Fiskene for en væsentlig Del kunne komme til at lege paa naturlig Maade i Vandløbet, vil det tilsigtede Maal være naaet, nemlig en stærk Udvikling af Laksefiskeriet. I den Tid, der nødvendigvis maa medgaa for Laksefiskeriets Udvikling, vil det være af Betydning at udvikle, men samtidig udnytte Ørredfiskeriet saa meget som muligt, saaledes at Forøgelsen af Fiskeriudbyttet foreløbig væsentligst maa tilvejebringes ved Ørredfiskeriet.

Da det som ovenfor omtalt særlig var af Hensyn til Laksen, at den tidlige Aafredning blev indført i den nugældende Lov, men da denne Foranstaltning — paa Grund af det stærke Fjordfiskeri i Efteraarsmaanederne, hvorved alligevel kun meget faa Laks naa op i Gudenaåen — foreløbig ikke kan have den tilsigtede Betydning, vil det af Hensyn til Ørredfiskeriets stærkere Udnyttelse formentlig være tilraadeligt at udskyde Aafredningen noget, o: saa meget som Hensynet til Ørredbestandens Vedligeholdelse og Udvikling kan tillade. Om end Legetiden allerede begynder i Oktober, kommer der dog endnu i denne Maaned gydefærdige Fisk op i Aaen, og da man ved den foreslaaede Efteraarsfredning i Fjorden dog maa vente nogen Forøgelse af disses Antal, kan det antages, at Fangsttidens Forlængelse kan udstrækkes indtil 1. Oktober. Herved vil man opnaa den Fordel at faa Fredningstiden i alle de af Loven omfattede og nøje sammenhørende Vande til at indtræde paa samme Tid, men tillige vil man herved blive i Stand til at give Aafiskerne et meget rigeligt Ækvivalent for den ved Bestemmelsen om Nedfaldsfiskenes Fredning paaførte Indskrænkning i deres Fiskeri.

Tillige bør ved Fredningsbestemmelserne det for Laksefiskene karakteristiske Forhold benyttes, at de anlægge en særlig og meget iøjnefaldende „farvet“ Yngledragt, der er let kendelig fra den almindelige sølvblanke. I disse Vande er nemlig blanke Laks, der først efter langvarigt Ophold i de ferske Vande kunne blive gydefærdige, allerede for Opgang, medens de „farvede“ Fisk fra den „foregaaende“ Opgang endnu ikke ere færdige med at lege; der vil da være bedst Udsigt til at kunne faa fuld Udnyttelse af Fredningen, naar man kun lader den omfatte de farvede, idet man da uden Gene kan lade den vare, indtil Legetiden er helt forbi, medens Fangsten af de „blanke“ Fisk begynder forinden. Men naar man tillige freder de udlegede Fisk, altsaa Nedfaldsfiskene, vil det i øvrigt være af mindere Interesse, hvornaar man sætter Afslutningen paa den egentlige Fredningstid, naar det blot ikke bliver tidligere end Legetidens Afslutning o: ved Januar Maaned's Udgang.

December 1904.

Ærbødigst

Chr. Levinsen.